

שבועות יא

דין של ר' יוחנן: אמר עולא אמר רבי יוחנן: תמידין שלא הוצרכו לצבור, נפדין תמימים.

קושי של רב חסדא: וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?

תירוצ רבה: אמר ליה: את לא תסברה דלא אמרינן "קדושה שבהן להיכן הלכה"?!! והתנן: מותר הקטורת, מה היו עושין בה? מפרישין ממנה שכר האומנין, ומחללין אותה על מעות האומנין, ונותנין אותה לאומנין בשכרן, וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה. ואמאי? נימא: "קדושה שבהן להיכן הלכה"!!

דחיית התירוצ: אמר ליה: קטורת קאמרת? שאני קטורת, דקדושת דמים הוא.

קושי על הדחייה: אלא מעתה, לא תפסל בטבול יום! אלמה תניא: **נתנה במכתשת**

— **נפסלת בטבול יום?**

ניסיון לתרץ את הקושי: וכי תימא כל קדושת דמים מיפסלי בטבול יום;

דחיית הניסיון לתרץ את הקושי: והתנן: **המנחות, מועלין בהן משהוקדשו;**

קדשו בכלי — הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוטר כפורים וכלינה. קדשו

בכלי אין, לא קדשו בכלי לא!

עוד ניסיון של רב חסדא להוכיח שקטורת קדושת דמים: אלא מאי — קדושת הגוף

היא? אלא מעתה, תיפסל בלינה! אלמה תנן: **הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים**

ומנחת כהן משוח ומנחת נסכים — מועלים בהן משהוקדשו, קדשו בכלי — הוכשרו ליפסל

בטבול יום ובמחוטר כפורים וכלינה. קדשו בכלי — אין, לא קדשו בכלי — לא.

תירוצ: אמר ליה: לינה קאמרת? שאני קטורת, הואיל וצורתה בכל השנה כולה.

חזרה לקושי המקורי: מכל מקום קשיא: וכי קדושה שבהן להיכן הלכה?

תירוצ: אמר רבה: לב בית דין מתנה עליהן; אם הוצרכו הוצרכו, ואם לאו יהיו לדמיהן.

קושי 1: אמר ליה אבבי, והאמר הוא דאמר: הקדיש זכר לדמיו — קדוש קדושת הגוף!

תירוצ: לא קשיא; הא דאמר "לדמי עולה", הא דאמר "לדמי נסכים".

קושי 2: איתיביה אבבי: **פר ושעיר של יום הכפורים שאבדו והפריש אחרים תחתיהם, וכן**

שעירי עבודה זרה שאבדו והפריש אחרים תחתיהן — כולן ימותו. דברי רבי יהודה. רבי

אלעזר ורבי שמעון אומרים: ירעו עד שיסתאבו, וימכרו ויפלו דמיהן לנדבה. שאין חטאת

צבור מתה. ואמאי? לימא לב בית דין מתנה עליהן!

תירוצ: אבודין קאמרת? שאני אבודין, דלא שכיח.

קושי על התירוצ: הרי פרה, דלא שכיחא, ותניא: **פרה נפדית על כל פסול שבה**

— **מתה תפדה, נשחטה תפדה, מצא אחרת נאה הימנה תפדה. שחטה על גבי**

מערכתה — אין לה פדייה עולמית!

תירוצ 1: שאני פרה, דקדשי בדק הבית היא.

קושי: אי הכי, מתה או נשחטה תפדה?! הא בעינן העמדה והערכה!

תירוצ: הא מני — רבי שמעון היא, דאמר: **קדשי מזבח היו בכלל**

העמדה והערכה, קדשי בדק הבית לא היו בכלל העמדה והערכה.

דחיית התירוצ: אי רבי שמעון, אימא סיפא: **שחטה על גבי**

מערכתה, אין לה פדייה עולמית. והתניא, רבי שמעון אומר: **פרה**

מטמאה טומאת אוכלין, הואיל והיתה לה שעת הכושר; ואמר

ריש לקיש: אומר היה רבי שמעון, פרה נפדית על גב מערכתה!

תירוצ 2: אלא שאני פרה, הואיל ודמיה יקרין.

ציטוט מהברייטא על פרה אדומה: אמר מר: **מתה תפדה.**

קושי: וכי פודין את הקדשים להאכילן לכלבים?!

תירוצ: אמר רב משרשיא: משום עורה.

קושי על התירוצ: וקיימי בית דין ומתנו אדעתא דעורה?!

תירוצ: אמר רב כהנא, אמרי אינשי: מגמלא אונה.

קושי על דברי רבה: "לב בית דין מתנה עליהם": איתיביה: **אמרו לו לרבי שמעון, מהו שיקרבו זה**

בזה? אמר להו: יקרבו. אמרו לו: הואיל ואין כפרתן שוה, היאך הן קריבין? אמר להן: כולן באין לכפר

על טומאת מקדש וקדשיו. ואמאי? לימא לב בית דין מתנה עליהן!

תירוצ: רבי שמעון קאמרת? רבי שמעון לית ליה לב בית דין מתנה עליהן. דאמר רב אידי בר

אבין, אמר רב עמרם, אמר רבי יוחנן: תמידין שלא הוצרכו לצבור, לדברי רבי שמעון אין נפדין

תמימים, לדברי חכמים נפדין תמימים.

